

Parasjat ha Sjawoea

WAJIKRA

Vajikra 1: 1 tot 5:26

Introductie

Het derde boek van de Tora en de eerste parasja ervan hebben dezelfde naam: Wajikra. Dat betekent 'en Hij riep'. Het boek gaat over de offers, wetten, voorschriften en de instelling van de feestdagen. De Eeuwige riep Mosje om dit aan het volk door te geven. Dit is het begin van de ketting van joodse tradities die van de ene naar de andere generatie wordt overgebracht tot op de dag van vandaag. Het hoofdthema in het boek is de spirituele en ethische heiligheid en om een duidelijk onderscheid te creëren tussen de Israëlieten en de rituelen van de omringende volken. Het boek handelt voor een groot deel over de offer cultus. In de tijd van de profeten kwamen er debatten over het brengen van de offers. De profeten bekritiseerden het minachten van de ethische wetten en het gebruik van de offers met een oppervlakkig begrip van verzoening. In Vajikra gaat het ook over de feestdagen (parasjat Emor), de kasjroet wetten, het sabbatjaar en het jubeljaar. Wajikra bevat bijna de helft van de 613 ge- en verboden. Hoe belangrijk het boek is blijkt uit het feit dat een groot deel van de Talmoed hierop gebaseerd is.

Parasjat Wajikra

In deze parasja lezen we een omschrijving van de verschillende typen offers.

Er zijn de dagelijkse offers en de "toegevoegde" offers voor de feestdagen. Er zijn ook offers die je moet brengen wanneer je, bewust of onbewust, een overtreding hebt begaan. Sommige offers hebben te maken met de opbrengst van het land. Er zijn ook vrijwillige offers bijv. omdat je God wil bedanken.

Wat er geofferd wordt kan verschillen. Het offeren van een os is natuurlijk kostbaar en was alleen mogelijk voor rijke mensen. Je kunt ook een schaap, een geit of een duif offeren. Je kunt veel offeren. Bij veel offers diende zout toegevoegd te worden.

Gewonde, zieke of mismaakte dieren mochten niet worden geofferd.

Commentaar

De Eeuwige riep Mosje voordat Hij hem de hele opsomming van alle wetten en voorschriften gaf. Het roepen van iemand bij zijn naam is nog steeds van toepassing: Als je met iemand wil spreken, roep je diegene, of spreekt hem/haar eerst aan door het noemen van zijn/haar naam. Dat zijn goede manieren. In het hebreuws wordt dit *Derech Eretz* (de weg van de wereld) genoemd. Zo riep de Eeuwige Mosje voordat Hij hem de hele opsomming van alle wetten en voorschriften gaf.

Vraag: Hoe zou de wereld eruit zien als we geen goede manieren in acht namen?

Wat zijn goede manieren als we het bijv. hebben over: zaken doen, in de politiek werken, autorijden?

Parasjat ha Sjawoea

Vraag: Wat vind jij één of meer van de belangrijkste redenen waarom destijds offers gebracht werden:

- nadenken over zijn/haar gedrag
- de priesters moesten onderhouden worden, zij mochten niet van willekeurige liefdadigheid leven
- een offer was een soort boete, waardoor je je realiseerde dat zondigen duur is en je beter kon proberen het na te laten
- bij het zien van de dood van de dieren, besef je dat de dood het einde betekent voor alle levende wezens. Dat stemt tot nadenken en berouw
- men had gezien hoe bij andere volken dieren aanbeden werden. Om dat te voorkomen moesten de Israëlieten ze offeren.

De offers, waren niet van belang voor de Eeuwige, maar voor de mensen zelf. Ze waren bedoeld als een symbool en soms als een uitdrukking van berouw en inkeer van een persoon/het volk.

Vraag: Na de verwoesting van de tempel hield de offerdienst op. Welke 3 dingen zijn hiervoor in de plaats gekomen.

Toen de tempel nog bestond bekritiseerden sommige profeten de offerdienst. Lees Amos 5: 22-25. Micha 6:6-8; Jesajahoe: 1: 11-13.

Vraag: Herschrijf deze stukjes en gebruik hedendaagse woorden.

Bij het meel offer was het toevoegen van zout verplicht.

Vraag: Bij welke joods ritueel gebruiken we ook altijd zout?